Miljöpartiets partiledning

Sveket mot barnen

Förgiftade barn inget för miljöpartiet?

Ja, så såg det ut på miljöpartiets valaffischer. Men när det kommer till kritan är förgiftade barn inget för partiledningen. Snacka om kontraster mellan vallöften och den faktiska verkligheten!

Eller är det skillnad på förgiftning och förgiftning? Kanske är det så att vissa förgiftningar inte *egentligen* är några förgiftningar? Eller kanske är det avgörande *vem* som står för förgiftningen om det som rapporterats som förgiftning är förgiftning eller inte? Hur det nu än är, är inte de förgiftningar med centralstimulerande narkotika som anmälts till svenska myndigheter något för miljöpartiet; enligt sammankallande till partistyrelsen (Öberg, nu också statssekreterare i utbildningsdepartementet), är det inte ens en fråga för politiker. Samtidigt är det en fråga där man redan vet allt, även om våra kära ansvariga myndigheter säger sig inte veta något alls. Den som hört Tage Danielssons underbara monolog om Harrisburg, kan lätt känna igen sig i argumentationen. https://www.youtube.com/watch?v=FjuhW-4tyEI

De förgiftade barn som miljöpartiets ledning inte tyckte att det är något för politiker att bry sig om var de 1043 barn som anmälts som förgiftade av centralstimulerande narkotika (preparat av amfetamintyp, med hög missbrukspotential) under de tre åren 2011-2013.

Som svar på vad miljöpartiet tycker bör göras för att inte *ytterligare* 400 förgiftningsfall ska inträffa under 2014 svarar partiets representant (augusti 2014): *”Vilken behandling som är lämplig för barn med olika sjukdomar är en fråga för läkare och inte politiker.”* Och det låter än mer som i Harrisburgmonologen – det som har hänt och rapporterats som förgiftning, är nog ingen förgiftning – *egentligen*? En följdfråga om att det här handlade om de 1043 barn som anmälts som förgiftade till Giftinformationscentralen (GIC) får till svar: *”Ja jag är inläst på frågan och står fast vid mitt svar.”*

Och sedan hände inget, förutom naturligtvis att vi fick 389 nya förgiftningsfall bland barn (0-19) under 2014, och att antalet under de sista fyra åren nu uppgår till 1432 fall.

Till det kan läggas att av dessa var 234 barn i åldrarna 0-4 år – ja riktigt, i åldrarna 0-4 år. Hur de fått i sig narkotikan vet tydligen miljöpartiets ledning, där man ”är inläst på frågan”; en unik kunskapsposition eftersom varken Läkemedelsverket eller Socialstyrstyrelsen vet ett skvatt om saken, och inte heller brytt sig om att ta reda på det.

Av de rapporterade fallen hittar vi också 472 fall (barn 10-19) av ”suicidförsök eller överdosering i annat självdestruktivt syfte” som rapporterats om denna narkotika (där ansvarig behandlande psykiatriker i ett enda fall de sista två åren rapporterat detta också till biverkningsregistret).

Men som sagt, det här är inget för miljöpartiet eller för politiker överhuvudtaget – *om det nu har hänt.*

I vilket fall som helst vore det bra att dra in alla gamla valaffischer. Någon kan ju få för sig att miljöpartiet menade allvar med barns rätt till en giftfri vardag.

Janne Larsson
skribent
janne.olov.larsson@telia.com
april 2015